



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. december 17.*

„Előzetes döntéshozatal — Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások — 97/13/EK irányelv — 4. és 11. cikk — 2002/20/EK irányelv — 6. cikk — Az általános felhatalmazáshoz, illetve a rádiófrekvencia- és számhasználati jogokhoz fűzött feltételek, valamint az egyedi kötelezettségek — 13. cikk — A létesítménytelepítési jogok díja — Hatály — Tartományi szabályozás — A mobiltelefon-hálózat tartóoszlopait, és/vagy adó- és vevőegységeit terhelő adó”

A C-517/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a tribunal de première instance de Namur (namuri elsőfokú bíróság, Belgium) a Bírósághoz 2013. szeptember 27-én érkezett, 2013. szeptember 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Proximus SA**, korábban Belgacom SA mint jogutód a Belgacom Mobile SA által indított eljárás tekintetében,

és

a **Province de Namur** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič, a második tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva, C. Toader, D. Šváby, E. Jarašiūnas (előadó) és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. szeptember 3-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Proximus SA, korábban Belgacom SA – mint jogutód a Belgacom Mobile SA által indított eljárás tekintetében – képviseletében H. De Bauw és B. Den Tandt advocaten,
- a Province de Namur képviseletében J. Bourtembourg és N. Fortemps avocats,
- a belga kormány képviseletében J. Van Holm és M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Bourtembourg avocat,
- az Európai Bizottság képviseletében J. Hottiaux és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) (HL L 108., 21. o., magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.) 6. és 13. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Proximus SA, korábban Belgacom SA – mint jogutód a Belgacom Mobile SA által indított eljárás tekintetében –, és a Province de Namur (Namur tartomány) között a mobiltelefon-hálózatnak az említett tartomány területén elhelyezett tartóoszlopait, valamint adó- és vevőegységeit terhelő adó tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 97/13/EK irányelv

- 3 A távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és az egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvet (HL L 117., 15. o.) 2003. július 25-i hatállyal hatályon kívül helyezte az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) (HL L 108., 33. o., magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.; a továbbiakban: keretirányelv) 26. cikke.
- 4 A 97/13 irányelv, amint az az (1), (3), (4) és (5) preambulumbekkezdéséből kitűnt, a távközlési szolgáltatások és infrastruktúra teljes liberalizálása érdekében tett intézkedések részét képezte. E célból a 97/13 irányelv az új szolgáltatók piacra lépésének jelentős mértékű elősegítésére szánt, az engedélyezési rendszerekre alkalmazandó közös szabályozási keretet állapított meg. Ez a szabályozási keret egyrészt az engedélyek odaítélésével kapcsolatos eljárásokra és ezen engedélyek tartalmára vonatkozó szabályokat írt elő, másrészt az említett eljárásokhoz kötődő azon pénzügyi terhek természetére és terjedelmére vonatkozó szabályokat, amelyeket a tagállamok az távközlési szolgáltatások ágazatában vethettek ki a vállalkozásokra.
- 5 A 97/13 irányelv „Általános felhatalmazásokhoz kapcsolódó feltételek” című 4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Amennyiben a tagállam a távközlési szolgáltatást általános felhatalmazáshoz köti, az indokolt esetben ilyen engedélyekre megállapítható feltételeket a melléklet 2. és 3. pontja határozza meg. Ezen engedélyeknek a lehető legkevésbé megterhelő rendszerrel kell járniuk, amely összhangban áll az alapvető követelmények, valamint a melléklet 2. és 3. pontjában megállapított egyéb közérdekű követelmények tiszteletben tartásával.” [nem hivatalos fordítás]

- 6 Ezen irányelvnek az „Egyedi engedélyekkel kapcsolatban alkalmazható díjak és illetékek” című 11. cikke az alábbiak szerint rendelkezett:

„(1) A tagállamok ügyelnek arra, hogy az engedélyezési eljárások során a vállalkozásokra kivetett díjak kizárólagosan azt a célt szolgálják, hogy fedezzék az egyedi engedélyek kibocsátásával, intézésével, ellenőrzésével és végrehajtásával kapcsolatos igazgatási költségeket. Az egyedi engedélyeket terhelő díjaknak arányosaknak kell lenniük a szükséges munka mennyiségével, és azokat megfelelően és kellően részletes formában nyilvánosságra kell hozni annak érdekében, hogy az információk könnyen hozzáférhetőek legyenek.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, szűkös erőforrások esetében a tagállamok felhatalmazhatják a nemzeti szabályozó hatóságokat, hogy díjat rójanak ki a célból, hogy figyelembe vegyék ezen erőforrás optimális használata biztosításának szükségességét. Ezen díjak hátrányos megkülönböztetéstől mentesek, és különösen az innovatív szolgáltatások és a verseny fejlődésének előmozdítására irányulnak.” [nem hivatalos fordítás]

Az engedélyezési irányelv

- 7 Az engedélyezési irányelv „Cél és hatály” című 1. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezt az irányelvet az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedélyekre kell alkalmazni.”

- 8 Ezen irányelv „Fogalom meghatározások” című 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint az „általános felhatalmazás” nem más mint „a tagállam által létrehozott jogi keretszabályozás, amely ennek az irányelvnek megfelelően biztosítja az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogokat, és az elektronikus hírközlő hálózatok, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások valamennyi típusára vagy egyedi típusaira alkalmazandó, az ágazatra jellemző kötelezettségeket állapít meg”.
- 9 Az engedélyezési irányelv 6. cikke az általános felhatalmazáshoz, illetve a rádiófrekvencia- és számhasználati jogokhoz fűzött feltételekre, valamint az egyedi kötelezettségekre vonatkozik. E cikk (1) bekezdése szerint:

„Az elektronikus hírközlő hálózatok vagy elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó általános felhatalmazás, valamint a rádiófrekvencia-használati és számhasználati jog csak a melléklet A., B., illetve C. részében felsorolt feltételekhez köthető. E feltételeknek az érintett hálózat vagy szolgáltatás tekintetében tárgyilagos mérce szerint indokoltaknak, valamint megkülönböztetéstől menteseknek, arányosaknak és átláthatóknak kell lenniük.”

- 10 Az engedélyezési irányelvnek „A használati jogok és a létesítménytelepítési jogok díjai” című 13. cikke értelmében:

„A tagállamok feljogosíthatják az illetékes hatóságot arra, hogy olyan díjakat vessen ki a rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogokért, illetve az állami vagy magántulajdonú ingatlanokon, azok felett vagy alatt létesítmények telepítésére vonatkozó jogokért, amelyek tükrözik az ilyen erőforrások optimális felhasználásának biztosítására vonatkozó igényt. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen díjak tárgyilagos mérce szerint indokoltak, átláthatóak, megkülönböztetéstől mentesek [helyesen: hátrányos megkülönböztetéstől mentesek] és a céljukkal arányosak legyenek, és hogy megállapításuk a [keretirányelv] 8. cikkében szereplő célkitűzések figyelembevételével történjen.”

A belga jog

- 11 1997. október 17-én a conseil provincial de Namur (Namur tartomány tanácsa) adórendeletet fogadott el, amely az 1998-as adóévre éves adót vezetett be a mobiltelefon-hálózat tartóoszlopai, valamint adó- és vevőegységei után (a továbbiakban: adórendelet).
- 12 Az adórendelet az 1. cikkében kifejti, hogy ez az adó „[a mobiltelefon-]hálózat Namur tartomány területén elhelyezett tartóoszlopai[ra], valamint adó- és vevőegységei[re]” alkalmazandó.
- 13 Ezen adórendelet 2. cikke szerint az említett adót „a [mobiltelefon] hálózat tartóoszlopát és/vagy az adó- és vevőegységét üzemeltető természetes vagy jogi személynek kell megfizetnie”.
- 14 Az adórendelet 3. cikke előírja, hogy a szóban forgó adó összege mobiltelefon-hálózatokban tartóoszloponként 100 000 belga frank (BEF) (hozzávetőleg 2 478,93 euró), adó- és vevőegységenként pedig 50 000 BEF (hozzávetőleg 1 239,47 euró).

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 A Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a Belgacom Mobile SA és annak jogutódja a Belgacom SA, a későbbi Proximus SA nyilvános elektronikus hírközlési hálózatot üzemeltet, és ezen a címen a mobiltelefon-hálózat Namur tartomány területén elhelyezett tartóoszlopainak, továbbá adó- és vevőegységeinek tulajdonosa és üzemeltetője.
- 16 Namur tartomány hatóságai 1999-ben az 1998-as adóév tekintetében az adórendelet alapján az alapügyben szóban forgó adó kivetéséről szóló adómegállapító határozatot bocsátottak ki a Belgacom Mobile SA-val szemben 328 458,92 euró teljes összeg vonatkozásában. Ezen adómegállapító határozattal szemben panaszt terjesztettek elő a tartomány kormányzójánál. Mivel a panaszt elutasították, a Belgacom Mobile SA 2000. június 14-én keresetet nyújtott be a tribunal de première instance de Namur (namuri elsőfokú bíróság) előtt.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság előtti keresetének alátámasztására a Belgacom Mobile SA úgy érvelt, hogy az adórendelet nem egyeztethető össze az engedélyezési irányelvvel, mivel az engedélyezési irányelv hatálya alá tartozó, az adórendelet által bevezetett adó nem felel meg az ezen irányelv 13. cikkében foglalt feltételeknek.
- 18 Namur tartomány azt állította, hogy a jelen esetben az engedélyezési irányelv nem alkalmazható, mivel az alapügyben szóban forgó adó nem az elektronikus hírközlő hálózatok üzemeltetésére vonatkozó általános felhatalmazáshoz kapcsolódó adó, és az nem is az állami vagy magántulajdonú ingatlanokon, illetve az azok feletti vagy alatti létesítmények telepítéséhez kapcsolódó díj.
- 19 Ezen észrevételeket figyelembe véve a kérdést előterjesztő bíróságban kétségek merültek fel az alapügyben szóban forgó adónak az engedélyezési irányelvvel való összeegyeztethetőségét illetően.
- 20 E körülmények között a tribunal de première instance de Namur (namuri elsőfokú bíróság) az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
„1) Úgy kell-e értelmezni az [engedélyezési] irányelv 13. cikkét, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely nemzeti hatóság vagy önkormányzat szabályozása az általános felhatalmazás hatálya alá tartozó tevékenységek folytatása keretében használt mobil távközlési infrastruktúrákra költségvetési célból adót vessen ki, (adott esetben megkülönböztetve azt a helyzetet, amikor ezek az infrastruktúrák magántulajdonú ingatlanon, illetve állami tulajdonú ingatlanon kerülnek telepítésre)?

- 2) Az [engedélyezési] irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely nemzeti hatóság vagy önkormányzat szabályozása az általános felhatalmazás hatálya alá tartozó tevékenységek folytatása keretében használt mobil és személyes távközlési infrastruktúrákra költségvetési célból olyan adót vessen ki, amely nem szerepel az irányelv mellékletének A. részében felsorolt feltételek között, különösen, mivel nem képez a[z említett irányelv] 12. cikk[e] értelmében vett igazgatási díjat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 21 Mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az engedélyezési irányelvre hivatkozik. A Bíróság ebből következően a kérdést előterjesztő bíróság kérésének megfelelően ezen irányelvet fogja értelmezni. Mindazonáltal ezen irányelv a 19. cikke értelmében az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján, azaz 2002. április 24-én lépett hatályba, és azt a 18. cikke szerint csak 2003. július 25-től kellett alkalmazni. Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az tűnik ki, hogy az alapügyben a Belgacom Mobile SA által 2000. július 14-én benyújtott kereset 1999-ben, tehát akkor kibocsátott adómegállapító határozat hatályon kívül helyezésére irányul, amikor még a 97/13 irányelv volt hatályban.
- 22 Mindazonáltal amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság azt állapítaná meg, hogy az alapeljárás a 97/13 irányelv hatálya alá tartozik, jelezni kell, hogy a kérdésekre a jelen ítéletben adott válaszok alkalmazhatók ezen korábbi jogszabályra.
- 23 Meg kell ugyanis jegyezni, hogy egyrészt az engedélyezési irányelv 6. cikkének (1) bekezdése lényegében megfelel a 97/13 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének, mivel mindkét rendelkezés azon feltételek meghatározására irányul, amelyeket a tagállamok az általános felhatalmazáshoz köthettek vagy köthetnek. Másrészt az engedélyezési irányelv 13. cikke megfelel a 97/13 irányelv 11. cikke (2) bekezdésének, mivel mindkét rendelkezés a tagállamok azon lehetőségének meghatározására irányul, hogy bizonyos feltételek mellett díjakat vessenek ki, figyelembe véve a szűkös erőforrások optimális felhasználásának biztosítására, valamint a verseny előmozdítására, a belső piac fejlődésére vagy az uniós polgárok érdekeinek támogatására vonatkozó igényt. Az e rendelkezések közötti megfelelésből kitűnik, hogy az engedélyezési irányelv e rendelkezéseihez kapcsolódó következtetések a 97/13 irányelv e rendelkezései esetében is alkalmazhatók.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság az együttesen vizsgálandó kérdéseivel lényegében arra keres választ, hogy az engedélyezési irányelv 6. és 13. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló adót vessenek ki a mobiltelefon-hálózat tartóoszlopát, és/vagy adó- és vevőegységét üzemeltető természetes vagy jogi személyre.
- 25 Az engedélyezési irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében ezt az irányelvet az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedélyekre kell alkalmazni.
- 26 Ezen irányelv nem csupán az általános felhatalmazások, illetve a rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogok odaítélésével kapcsolatos eljárásokra és ezen engedélyek tartalmára vonatkozó szabályokat ír elő, hanem az említett eljárásokhoz kötődő azon pénzügyi terhek természetére és terjedelmére vonatkozó szabályokat is, amelyeket a tagállamok az elektronikus hírközlési szolgáltatások ágazatában vethetnek ki a vállalkozásokra (lásd: Belgacom és Mobistar ítélet, C-256/13 és C-264/13, EU:C:2014:2149, 29. pont; Base Company ítélet, C-346/13, EU:C:2015:649, 15. pont).
- 27 Ahogy az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kiderül, a tagállamok az engedélyezési irányelv keretében nem vethetnek ki az irányelvben említetteken kívül az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásáért egyéb adókat és díjakat (Base Company ítélet,

C-346/13, EU:C:2015:649, 16. pont; lásd még ebben az értelemben: Vodafone España és France Telecom España ítélet, C-55/11, C-57/11 és C-58/11, EU:C:2012:446, 28. és 29. pont; Belgacom és Mobistar ítélet, C-256/13 és C-264/13, EU:C:2014:2149, 30. pont).

- 28 Ebből következik, hogy ahhoz, hogy az engedélyezési irányelv rendelkezései alkalmazhatók legyenek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló adóra, az adó adóztatandó tényállásának az általános felhatalmazási eljárásához kell kapcsolódnia, amely az engedélyezési irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján biztosítja az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogot (Base Company ítélet, C-346/13, EU:C:2015:649, 17. pont; lásd még ebben az értelemben: Fratelli De Pra és SAIV ítélet, C-416/14, EU:C:2015:617, 41. pont; Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-485/11, EU:C:2013:427, 30., 31. és 34. pont; Vodafone Malta és Mobisile Communications ítélet, C-71/12, EU:C:2013:431, 24. és 25. pont).
- 29 Ebben a tekintetben a Bíróság egyrészt emlékeztetett arra, hogy az engedélyezési irányelv 6. cikke azon feltételekre és különös kötelezettségekre vonatkozik, amelyeknek az általános felhatalmazások, és a rádiófrekvencia- és számhasználati jogok alárendelhetők. E cikk úgy rendelkezik, hogy az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására alkalmazandó általános felhatalmazás, valamint a rádiófrekvencia- és számhasználati jogok kizárólag az irányelv A, B és C mellékletében felsorolt feltételeknek rendelhetők alá (Belgacom és Mobistar ítélet, C-256/13 és C-264/13, EU:C:2014:2149, 26. pont).
- 30 Másrészt a Bíróság rámutatott, hogy az engedélyezési irányelv 13. cikke nem vonatkozik minden olyan díjra, amelynek az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtását lehetővé tevő infrastruktúra alávethető (Belgacom és Mobistar ítélet, C-256/13 és C-264/13, EU:C:2014:2149, 34. pont; Base Company ítélet, C-346/13, EU:C:2015:649, 18. pont).
- 31 Ez a cikk ugyanis a rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogok, illetve az állami vagy magántulajdonú ingatlanokon, azok felett vagy alatt létesítmények telepítésére vonatkozó jogok díjai kivetésének módjára vonatkozik (Belgacom és Mobistar ítélet, C-256/13 és C-264/13, EU:C:2014:2149, 31. pont; Base Company ítélet, C-346/13, EU:C:2015:649, 19. pont).
- 32 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy az alapügyben szóban forgó adót „a [mobiltelefon] hálózat tartóoszlopát, és/vagy adó- és vevőegységét üzemeltető természetes vagy jogi személynek kell megfizetnie”.
- 33 Amint az a Bíróság elé terjesztett írásbeli észrevételekből kitűnik, ezen adó esetében – amelyet a mobiltelefon-hálózat tartóoszlopát és/vagy az adó- és vevőegységét üzemeltető természetes vagy jogi személynek kell megfizetnie, függetlenül attól, hogy rendelkezik-e az engedélyezési irányelv alapján megadott felhatalmazással – nem tűnik úgy, hogy az adóztatandó tényállás kapcsolódna a vállalkozásokat elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására jogosító általános felhatalmazási eljárásához, vagy az engedélyezési irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerinti általános felhatalmazáshoz, amit mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.
- 34 Ezenkívül a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az engedélyezési irányelv 13. cikkében alkalmazott „létesítmények” szó az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtását lehetővé tevő tárgyi infrastruktúrára utal, a „telepíteni” szó pedig azoknak az érintett köz- vagy magántulajdonú ingatlanon történő fizikai elhelyezésére (Belgacom és Mobistar ítélet, C-256/13 és C-264/13, EU:C:2014:2149, 33. pont; Base Company ítélet, C-346/13, EU:C:2015:649, 21. pont).
- 35 Így, noha az alapügyben szóban forgó adót arra a természetes vagy jogi személyre vetik ki, aki a mobiltelefon-hálózat tartóoszlopát és/vagy az adó- és vevőegységét üzemelteti, amelyek az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtását lehetővé tevő tárgyi

infrastruktúrának minősülnek, nem tűnik úgy, hogy az említett adó rendelkezne azon díj jellemzőivel, amelyet az elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra a létesítmények telepítésére vonatkozó jog ellenében vetnek ki.

- 36 A fenti megfontolásokra tekintettel a feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az engedélyezési irányelv 6. és 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló adót vessenek ki a mobiltelefon-hálózat tartóoszlopát, és/vagy adó- és vevőegységét üzemeltető természetes vagy jogi személyre.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) 6. és 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló adót vessenek ki a mobiltelefon-hálózat tartóoszlopát, és/vagy adó- és vevőegységét üzemeltető természetes vagy jogi személyre.

Aláírások